

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΣΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΚΒ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ ΠΕΡΣΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν Στίχους δ' καὶ φάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος δ. Ἦδωκας σημείωσιν.

Πᾶσαν καταλέλοιπας, τὴν τῶν Περσῶν ματαιότητα, καὶ φθαρτῶν τὴν τερπνότητα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἔχνεσι, διὰ πολιτείας, θεοειδέστατης, καὶ μαρτυρίου ταῖς ποιναῖς, ἀγαλλιώμενος ἠκολούθησας, Ὁσίων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀθλοφόρων ἰσότιμε, Ἀναστάσιε ἔνδοξε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Σῶμα καὶ διάνοιαν, ἀσκητικῶς καθηράμενος, ὑπεδέξω θεόπνευστε, τὴν θείαν ἐνέργειαν, δι' ἧς ἐπτερώθης, πρὸς τῆς εὐσεβείας, τὴν ὑψηλὴν περιωπὴν, καὶ μαρτυρίου τὴν θείαν ἔλλαμψιν, ἧς ἔργῳ κατηξίωσαι, καταπαλαίσας τὸν δόλιον, Ἀναστάσιε ἔνδοξε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦνεγκας ὡς ἄσαρκος, θεῖα ἀγάπη ρωννύμενος, τῆς σαρκὸς τὰ ἐπίπονα, μαστίγων τὴν ἔφοδον, εἰρκτὰς καὶ στρεβλώσεις, καὶ τὸν δι' ἀγχόνης, καὶ ἐκτομῆς τῆς κεφαλῆς, θάνατον Μάρτυς τὸν πολυώδυνον· διὸ Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐν δώρεαῖς ἀθανάτοις σε, εὐκλεῶς ἀντημέψατο, Ἀναστάσιε πάντιμε.

Ἦνυσας στερρότατα, τὸν δρόμον Μάρτυς τὸν κάλλιστον, καὶ Χριστῷ προσεπέλασας, οἰκειοῖς παλαίμασι, κατηγλαῖσμένος, καὶ φωτοδοσίαις, καὶ θεϊκαῖς μαρμαρυγαῖς, καταλαμπόμενος καὶ θεούμενος, καὶ βλύζεις Ἀναστάσιε, χάριν θαυμάτων τοῖς μέλλουσι, τὴν ἀγίαν σου ἄθλησιν, καὶ τὴν μνήμην τὴν ἔνθεον.

Τῆς εὐσεβείας τὸ πῦρ ἀναφθέν ἐν τῇ ψυχῇ σου, τῆς Περσικῆς σε ἀπάτης, ὀλοσχερῶς ἀπεμάκρυνε· τοῦ Σταυροῦ γὰρ τὴν δύναμιν, τοῦ Σταυρωθέντος τὰ μεγαλεῖα, ἐν ἀπορρήτῳ δόξῃ βεβαίουσαν, κατανοήσας ἀληθῶς, τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, τὸ μυστήριον μεμύησαι· διὸ Χριστῶ ἀκολουθήσας, ἐν ἀσκήσει καρτερώτατος, καὶ ἐν ἄθλοις Μαρτύρων, ἀρραγῆς ἐχηρημάτισας. Καὶ νῦν Ὁσιομάρτυς Ἀναστάσιε, τῆς θείας δόξης ἀπολαύων, ἀπαύστως ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε...

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρά Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ οὐλοῦ.

Ὅτε τὸν τῆς πλάνης σκοτασμόν, καὶ πυρσολατρῶν τὰς τεθρεῖας, πάσας κατέλιπες, τότε προσεπέλασας, φέγγει τῆς χάριτος, καὶ τῆς δόξης τὸν ἥλιον, ἀγωγῇ καὶ πίστει, καὶ πλείστοις παλαίσμασι, κόσμῳ ἐδόξασας· ὅθεν τῆς αὐτοῦ βασιλείας, μέτοχος ἐνδίκως ἐδείχθης, Μάρτυς οὐρανόφρον Ἀναστάσιε.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὅτε πρὸς Σιών τὴν εὐαγγῆ, ἦκες καὶ τὴν θεῖαν ἐκτίσω, υἱοθεσίαν σοφέ, τότε καὶ κατάλληλον, βίον κατώρθωσας, Μοναστῶν τῷ συστήματι, σαυτὸν καταλέξας, καὶ τύπος γενόμενος, ὁσίων πράξεων· ὅθεν τῆ τελείᾳ ἀγάπῃ, τοῦ Χριστοῦ τρωθεῖς τῇ καρδίᾳ, πρὸς μαρτυρικούς ἀγῶνας ἔσπευσας.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὅτε ὁμολόγησας λαμπρῶς, ἐπὶ δυσσεβούντων ἀρχόντων, πίστιν τὴν ἔνθεον, τότε χαίρων ἠνεγκας, στερροῦ φρονήματι, ἀνυποπίστων κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν, καὶ τὸν βρόχον ἐνδοξε, ἀγαλλιώμενος· ὅθεν Ἀθλητῶν καὶ Ὁσίων, ὡς ἐν ἀμφοτέροις ἐκλάμπων, ὠφθης Ἀναστάσιε συνόμιλος.

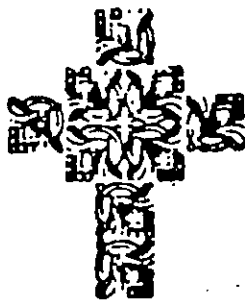
Δόξα. Ἦχος β'.

Ἐμεγάλυνας Χριστέ, ὡς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· ἔμαθον γὰρ δι' αὐτοῦ, τὴν ζωοποιὸν τῆς Ἀναστάσεως ἑορτὴν, καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος, ἐλευθερωτῆς εἰδωλομανίας καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, ὁ νῦν εὐφημούμενος Ἀθλητῆς, Ἀναστάσιος ὁ ἐνδοξος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΤΟΥ ΠΕΡΣΟΥ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέ-
κραξα, ἰστώμεν Στίχους 5' καὶ ψάλλομεν τὰ
παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τοῦ Κόσμου τὰ πέρατα τὰ σὰ, νῦν ἐξάδει
θαύματα, θαυματουργέ Ἀναστάσιε. Θαυματουρ-
γίαις γάρ, ἀμειβόμενός σε, ὁ Χριστὸς ἐκόσμησε,
βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, καὶ μετὰ θά-
νατον, ἀθανάτου κατηξίωσεν, εὐδοξίας καὶ μα-
καριότητος.

Μαρτύρων τὸ καύχημα λαμπρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ὁμώνυμον, παμμάκαρ εὐκλειαν, τῇ σῆ κλήσει φέρεις, πανταχοῦ φερόμενος, στερρὸς ὡς νικητῆς Ἀναστάσιε· καὶ νῦν ἀνάστησον, ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως, τοὺς ἐν πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Μάρτυς Ἀναστάσιε στερρὰ, ἀναστήσας τρόπαια, κατὰ τῆς πλάνης ἀπειληφας, διπλοῦν τὸν στέφανον, τῆς ἀσκήσεώς σου, καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως, καὶ μέχρι τῆς θανάτου ἐνστάσεως· καὶ τῶν θαυμάτων σοι, ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν, ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἔδωρήσατο.

Ἔτερα Προσόμοια.

Ἦχος ὁ αὐτὸς. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Ἀθλοφόρον Κυρίου, καὶ ἀξιάγαστον, Ἀγγέλων συμπολίτην, καὶ πιστῶν τὸν φωστῆρα, Ὀσίων τε τὸ κλέος καὶ Ἀθλητῶν, τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον, πάσης Περσίας τὸν πλοῦτον τὸν καθαρὸν, καὶ ὑπέρμαχον δοξάσωμεν.

Χοροστασίαι Μαρτύρων, καὶ τῶν Ὀσίων πληθὺς, ἀγάλλονται πανσόφως, ἐν τῇ μνήμῃ σου μακαρ· διόπερ ἅπας δῆμος τῶν εὐσεβῶν, εὐμενῶς μακαρίζουσι, τὴν πολιτείαν σου Πάτερ καὶ τὴν ψυχὴν, ὡς κειμήλιον τοῦ Πνεύματος.

Πρὸς τὸ οὐράνιον κάλλος, ἔχων θεσπέσιε, τὴν ἔφεσιν παμμάκαρ, εἰς οὐδὲν ἔλογίσω, τερπνότητα

τοῦ βίου καὶ κοσμικὴν, φαντασίαν κατήσχυνας,
καὶ ποθουμένων ἐπέτυχες ἐκ Θεοῦ, ὃν ἰκέτευσαι
σωθῆναι ἡμᾶς.

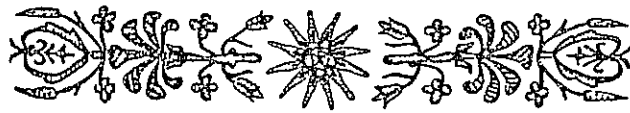
Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Τὴν κοσμικὴν τοῦ βίου τερπνότητα ἀπαρνησά-
μενος Ὁσιε, παμμακάρ. Ἀναστάσιε, τὸν νοῦν
σου πρὸς ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον ἀνατείνεις, πρὸ τυ-
ράννων, τὸν Χριστὸν ὡμολόγησας, καὶ τὸ πῦρ
τῶν βασάνων ^ἡδειλιάσας, σεαυτὸν ἔδωκας εἰς θά-
νατον· διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς, βραβείοις σε ἀθανά-
τοις ἐστεφάνωσεν ἐν Οὐρανοῖς, καὶ ἐν γῆ θαύ-
μασι κατεκόσμησεν· ὡς ἔχων οὖν παρρησίαν
πρὸς αὐτὸν, ἐκτενῶς ἰκέτευσαι ὑπὲρ τῶν πίστει
καὶ πόθῳ, τελούντων αἰεὶ, τὴν χαρμόσυνον καὶ
πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς
μὴ ἀνυμνήσει σου, τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ
ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς,
ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφρά-
στως σαρκωθείς· φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύ-
σει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· οὐκ εἰς δυάδα
προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων
ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευσαι, σεμνῆ
Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ησαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

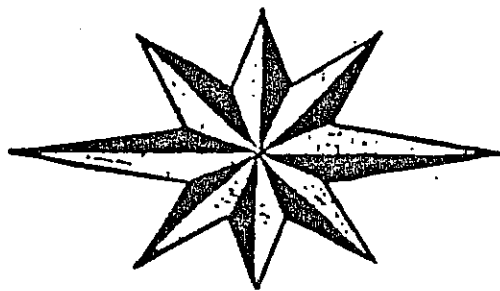
Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γινῶτε, καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα· ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαίρουμένος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτὸ; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀφῆται αὐτῶν βάσανος. Ἐδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἐξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. Ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέρασεν αὐτοὺς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν χτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐχύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ, πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλιχμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ καχοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν Βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε Δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ ΙΔΙΟΜΕΛΑ

Ἦχος α΄.

Φῶς νοερὸν τοῦ ἀνεσπέρου ἡλίου Χριστοῦ, ἐν
 διανοίᾳ σου μάκαρ λαβὼν, Ἀναστάσιε πάντιμε,
 τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν τῆς ἡλιακῆς καὶ
 πυρσολάτρου θρησκείας ἀθρόως ἐξέκλινας, ἀλ-
 λωθῆις θείᾳ χάριτι. Ὅθεν πόθῳ διακαεῖ πρὸς
 πάντα τὰ εἶδη τῶν βασάνων χωρῶν, ὡς εὐστα-
 λῆς σταδιοδρόμος, τῷ ὄρει τοῦ μαρτυρίου προσε-
 πέθης ἀνενεχθεὶς εἰς ἀκρόρειαν, καὶ τῶν ἀγώ-
 νων τὰ γέρα κομισάμενος, πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν
 ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν γενναῖον ἀθλητὴν Ἀναστάσιον, τὸν ὑπὲρ
 τῆς εὐσεβείας καλῶς ἀγωνισάμενον, δεῦτε λαοὶ
 ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ στερρὸς τῆς πί-
 στεως πρόμαχος, κατὰ τοὺς Προφήτας καὶ Ἀ-
 ποστόλους· χαίροις ὁ Χριστὸν ἔχων ἐνσεαυτῷ,
 μιμησάμενος ἔργῳ τὸν Παῦλον· χαίροις ὁ τῶν
 καμνόντων, ἀχείμαστος λιμῆν· χαίροις τὸ ἡμέ-
 τερον καύχημα, καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀ-
 γαλλίασμα.

Ἦχος πλ. δ'.

Τίς λαλήσει τὰς ἀριστείας σου στερρῶς; ἢ τίς ἐξαριθμήσει τῶν ἀγώνων σου τὰ πλήθη; πολλὰ καὶ ὑπὲρ φύσιν ὡσπερ ἄσαρκος ὑπήνεγκας, πλείονα τὰ βραβεῖα ἀσυγκρίτως ἐκομίσω ἐκ τῆς ἀνακτορικῆς δεξιᾶς, Ἰησοῦ τοῦ Θεανθρώπου Παντοκράτορος, ἀθλητὰ Ἀναστάσιε· οὐ μόνον γὰρ τῶν ζωηρῶν παθημάτων αὐτοῦ, κοινωνὸς ἠξιώθης γενέσθαι, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀφάρτου δόξης ὡς Μάρτυς ἀξιοθαύμαστος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα σήμερον ἀγάλλονται, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ μάρτυρος Ἀναστασίου, καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος πιστῶς πανηγυρίζει, καὶ χαρμονικῶς μέλπει. Χαίροις πανεύφημε, τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα, καὶ τῶν Μαρτύρων τὸ ἀγαλλίαμα· χαίροις ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ τὰ ἔνεδρα τροπώσαμενος, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον παρὰ Χριστοῦ ἀναδυσάμενος· ὡς παρρησίαν οὖν ἔχων πολλὴν τρισόλβιε Μάρτυς, πρέσβευε λυτρωθῆναι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων...

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις ὁ τῆς Περσίας φωστήρ, ὁ τοὺς ἀπίστους ταῖς βολίσι τοῦ Πνεύματος, παμμάκαρ διαχλευάζων, καὶ τῶν τυράννων ὀρμάς, ὑπὲρ τῆς ἀγάπης τοῦ Ποιήσαντος, οὐδὲν λογισάμενος, εἰς πολὺπλοκα βάσανα, αὐτομολήσας, πᾶσαν πλάνην ἐδίωξας, καὶ τὰς φάλαγγας, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας· χαίροις ὁ τὴν ἐνέργειαν, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πᾶσαν δόξαν διδάξας, τοῖς μελιρρύτοις σου ῥήμασιν. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, Ἀναστάσιε τρισμάκαρ, ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου...

Οἶκος τῶν ἀρετῶν γεγονῶς, καὶ τῶν χαρίτων τῶν ἀφθάρτων τοῦ Πνεύματος, ἀστράπτεις ἐκ τῆς ἐώας, ὥσπερ ἀστήρ φαινὸς, πρὸς δυσμὰς ἀκτίσι τῶν θαυμάτων σου· διὸ μεγαλύνομεν, τὴν σὴν μνήμην μακάριε, καὶ μελωδοῦμεν, καὶ πλουσίως γεραίρομεν, τὸν Φιλάνθρωπον, τὸν σεπτῶς σε δοξάσαντα, πάσης εἰς γῆς τὰ πέρατα, σοφὲ Ἀναστάσιε, καὶ ἀθανάτοις βραβείοις, ἐν Οὐρανοῖς στεφανώσαντα. Αὐτὸν οὖν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ τῆς Περσίας πυρός, πυρολατρῶν Περσῶν θρησκείας κατήγορος, ἀνδρεῖτε Ὁσιομάρτυς, πλάνης πυρίπνους πρηστήρ, Χριστοῦ Ἀναστάσεως ὁ φερώνυμος· ᾧ πάλαι ἐκ Πατρίδος σου, Βασιλεῖς Μάγοι Ἄρχοντες, ὡς Βασιλέα, Βηθλεέμ προσεκύνησαν, προσκομίζοντες, χρυσόν σμύρναν καὶ λίβανον, σὺ Ἀναστάσιε, ζωὴν καὶ τό αἷμά σου, δῶρον πολύτιμον Μάρτυς, ὑπέρ τούς Μάγους προσήγαγες, Χριστῷ τῷ Θεῷ σου, ὃν δυσώπει πᾶσι δοῦναι, τό μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Δεῦτε τῶν πιστῶν ἡ ὁμήγυρις, νοῦν τε καὶ καρδίαν καθάρωμεν· δεῦτε αἶνον ἄσωμεν τῷ στεφοδότῃ Βασιλεῖ, ἐπὶ τῇ πολυδύνῳ σφαγῇ Ἀναστασίου τοῦ σοφοῦ· σήμερον γάρ ἡ τῶν πράξεων γῆ τοῦτον δέχεται, ὡς μιμητὴν τοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ τῶν ἀγώνων τὸ πλῆθος τὸ ἀπειρον εὐλαβουμένη, τῷ νικοποιῷ Θεῷ δόξαν ἀπονέμει. Ὅσοι λευχεμονοῦντες σὺν Ἀθλοφόροις, περιχαρῶς εὐφημοῦσι τὸν τεμόντα τὰς ἐπινοίας Περσῶν· πάντες οὖν προσείπωμεν αὐτῷ δεόμενοι· Εὐσεβῶν θείαν ἄθροισιν Ἁγίε περιφύλαττε, τὴν ἐκ πόθου τελοῦσαν τὴν φωτοφόρον σου ἄθλησιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε Πάνσεμνε· δι' ἧς ὁ Λυτρωτῆς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν, Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὓς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν, χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ· διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος καὶ Ὁσίων τὸ καύχημα, καὶ τὸν θησαυρὸν τῆς Περσίας τὸν σοφὸν Ἀναστάσιον· τὸν μέγαν ἀντιλήπτορα πιστῶν, καὶ κήρυκα τῆς πίστεως ἡμῶν, ταῖς ἀγγελικαῖς ὑμνωδαῖς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχὺν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα. Τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον. Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν ὀπλίτην Κυρίου τὸν ὑπερθαύμαστον, ἐκ Περσίας ὀφθέντα ὡς ῥόδον ἔκλαμπρον, τὸν ποικίλους πειρασμοὺς ὑπομείναντα, Ἀναστάσιον πιστοί, ὑμνολογοῦντες εὐσεβῶς, δοξάσωμεν κατὰ χρέος. Πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τὸ αὐτὸ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος καὶ θεοβάδιστον· χαῖρε ἔμψυχε βάτε καὶ ἀκατάφλεκτε· χαῖρε ἡ μόνη πρὸς Θεὸν κόσμου γέφυρα, ἡ μετάγουσα θνητούς, πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν· χαῖρε ἀκήρατε Κόρη, ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα, τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετά τήν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τήν Σοφίαν καί Λόγον.

Τῆς Περσίας τὸν μέγαν φωταγωγὸν, τὸν τρο-
πώσαντα σκότος τῶν δυσσεβῶν, ἀθείας τὴν νύ-
κτα, συντόνως ἐλαύνοντα, καὶ πρὸς τὸ φῶς χαρί-
των, δραμόντα τοῦ Πνεύματος, καὶ βροτοῖς τὸν τὰς
τρίβους, ἀγγελικῆς πολιτείας, ἐνθέως διδάξαν-
τα, ἀνυμνοῦντες δοξάσωμεν, καὶ συμφώνως βο-
ήσωμεν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παι-
σμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πό-
θῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Ὁμοιον.

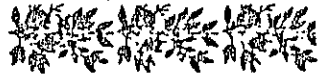
Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτὸν, τὸ πανάγιον
ὄρος τὴν φωταυγῆ, νεφέλην ὑμνήσωμεν, τὴν
οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν παράδεισον, τῆς
Εὐας τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης ὅλης τὸ
μέγα κειμήλιον. Ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπρά-
χθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεις, τῶν ἀρχαίων ἐγ-
κλημάτων. διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ. Πρέσβευε
τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεις
δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν πα-
νάγιον τόκον σου.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος δ'. Επεφάνης σήμερον.

Εορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία, τὴν παιδρὰν
πανήγυριν, τοῦ Ἀθλοφόρου καὶ σεπτὴν, Ἀνα-
στασίου τοῦ Μάρτυρος, ὃν περ ὑμνοῦντες, ἐν πί-
στει δοξάζομεν.

Δόξα. Καί νῦν. Θεοτοκίον.

Επελεύσει Πνεύματος τοῦ Παναγίου, ἐν γαστρὶ συνέλαβες, τὸν ἀθεώρητον Θεόν, Ἁγνή Παρθένε Πανάμωμε, Θεοκυῆτορ, Ἀδάμ ἢ ἀνάκλησις.

Τό α' Ἀντίφωνον τοῦ ὁ ἦχου καί τό Προκείμενον.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ...

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ζήτηι τῇ Τρίτῃ τῆς 18' ἑβδομάδος, τοῦ Λουκᾶ.

Ὁ Ν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καί νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

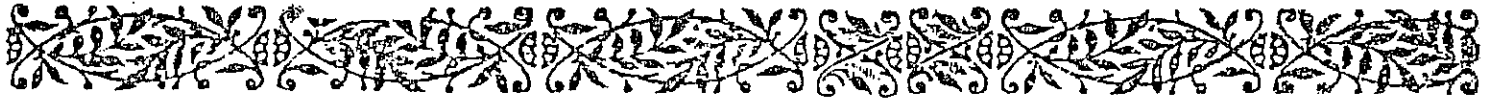
Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός σου...

Τῶν ἀρετῶν ἀνύσας τόν δόλιχον, τῶν παθῶν Χριστοῦ καί τῆς Ἀναστάσεως, ἐν σεαυτῷ Ἀναστάσιε, τήν χάριν ἐπλούτησας* μαρτυρικῶς γάρ τέλει, τήν ἐν σοί λαμπρότητα, πᾶσιν ἐξέφηνας* ὄθεν Μαρτύρων καί Ὁσίων, συναγελάζων τοῖς χοροῖς, σὺν αὐτοῖς ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, Ὁσιομάρτυς ἀξιάγαστε.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἔτερος Κανών τοῦ Ἁγίου φέρων τήν δε Ἁκροστιχίδα.

Ἀναστασίῳ ὕμνος ἐκ Γερασίμου Μοναχοῦ.

Ῥοδή α. Ἦχος πλ. δ. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

Ἀνατολῆς τῆς νοητῆς ταῖς λάμπεσι, καταλαμπόμενος, τόν ἐν τῇ
 ψυχῇ μου, σιοτασμόν ἀπέλασον, καί λόγον μοι πρυτάνευσον, Ἀναστά-
 σιε μάκαρ, ὅπως ὑμνήσω γηθόμενος, τά θεοπρεπῆ σου παλαίσματα.

Νοῦ τελείῳ τοῦ Σταυροῦ τήν δύναμιν, κατανοήσας καλῶς, πυρσολα-
 τρῶν πᾶσαν, τήν ἀπάτην ἔφυγες, καί τῷ Χριστῷ προσέδραμες, τῷ Ἁ-
 λῶ τῆς δόξης, καί φωταυγῆς Ἀναστάσιε, ὤφθης τοῖς αὐτοῦ δικαιώ-
 μασι.

Ἀσχέτῳ πόθῳ ὡς διψῶσα ἔλαφος, ἐπὶ ὑδάτων πηγᾶς, πρὸς Σιών τήν
 θείαν, χαίρων παραγέγονας, καί τῆς ἀναγεννήσεως, μετασχὼν τῶν να-
 μάτων, τέκνον φωτός ἀναδέδειξαι, υἱοθετηθεῖς τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σωματικῶς τόν τῷ Πατρὶ ὁμότιμον, καί πρὶν ἀσώματον, ζωαρχικόν
 Λόγον, Παναγία τέτοκας, οὐπερ ὁ Ἀναστάσιος, τετρωμένος τῷ πόθῳ,
 θεοπρεπῶς ἠγωνίσσατο, κεχαριτωμένη Μητρόθεε.

Καταβασία. Χέρσον ἀβυσσοτόκον...

Ῥοδή γ. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Τόν ἐλαφρότατον ζυγόν, ἄρας Κυρίου ἐπ' ἡμῶν, ἠκολούθησας αὐτῷ
 ἀνευδότης, καί τοῖς ἔχνεσιν αὐτοῦ, προβαίνων Ἀναστάσιε, ἐρρύθμι-
 σας πανσόφως, τά τῆς ψυχῆς σου κινήματα.

Ἀσκητικῆς διαγωγῆς, ἐπειλημμένος θεόφρον, ἐν αὐτῇ θεοπρεπῶς

ἀριστεύεις, καὶ σαυτὸν Λόγων καλῶν, καὶ θαυρέστων πράξεων, τοῖς συναγωνισταῖς σου, τύπον παρέστησας Ὅσιε.

Συνέσει Πάτερ ἑμιλῶν, ἀνδρῶν Ἁγίων τοῖς βίοις, πρὸς ἐκμίμησιν αὐτῶν ἐπτερώθης, καὶ Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ, γεραίρων τὰ παλαίσματα, τῶν κατ' αὐτούς ἀγώνων, ἠΰχου τυχεῖν Ἀναστάσιε.

Θεοτοκίον.

Ἱερουργὸν τῆς τῶν βροτῶν, ἀνακαινίσεως Κόρη, τὸν Ὑπέρθεον ἐκύησας Λόγον, διὰ πάθους τοῦ Σταυροῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐγέρσεως, ἡμῶν τὴν σωτηρίαν, φιλανθρωπία βραβεύσαντα.

Καταβασία. Τὸ στερέωμα τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων...

Κάθισμα. Ἦχος δ. Ταχύ προκατάλαβε.

Ἐν δόξῃ τελειότητος, ὠφθης ὑπέρτιμος, ὡς θεῖαις λαμπόμενος, φωταγωγίαις τὸν νοῦν· καὶ γνούς ^{τοῦ} Σταυροῦ τὴν ἰσχύν, ὅσιος ἐν ἀσκήσει, καὶ ἐν αἵματι μάρτυς, γέγονας Θεοφρόνως, Ἀναστάσιε μάκαρ· διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοὶ, βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Θεοτοκίον.

Ἐκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θεῷ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

ᾠδὴ δ. Σὺ μου ἰσχύς.

Ὡς καθαρθεὶς, τῆς ἐμπαθοῦς διαθέσεως, τοῦ Βελίαρ, ἔγνωσ τὰ σοφίσματα, καὶ τὴν αὐτοῦ πᾶσαν κατὰ σοῦ, ἐπιφερομένην, ἐπιβουλήν θριάμβευσας, εὐχῇ συντονωτάτῃ, τῷ Σωτῆρι κραυγάζων· Ἰῆ δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ἵπερφυῶς, ὄρᾳς κατ' ὄναρ θεόληπτε, πλήρες οἴνου, σκεῦος χρυσοοἰκιλτον, ὃν ἐκπιῶν θεοῦ γλυκασμοῦ, ὅλος ἐπληρώθης, σύμβολον οὗτο τρανώτατον, τῆς σῆς ἐν τῇ ἀθλήσει, εὐσεβοῦς μαρτυρίας, ἣν

γενναίως διήνυσας Ὅσιε.

Μεταλαβών, σώματος θείου καί αἵματος, τοῦ Σωτῆρος, χάριων Ἀναστάσιε, καί τήν αὐτοῦ χάριν ὡς στερράν, φέρων πανοπλίαν, ἀνδρειοφρόνως ἐχώρησας, πρὸς ἄθλους εὐσεβείας, καί Μαρτύρων ἀγῶνας, καταράσων ἐχθρῶν τά φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοί, φύσεως ἤργησαν Ἀχραντε· τόν γάρ τούτων, Ποιητήν καί Κύριον, δίχα σποράς τέτοκας Ἀγνή, καί Παρθένος πάλιν, μετὰ τόν τόκον διέμεινας· διό τῶν σῶν θαυμάτων, τά πολλά μεγαλεῖα, μεγαλύνομεν Κόρη γηθόμενοι.

Καταβασία. Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς...

Ῥοδή εἰ Ἰνα τί με ἀπώσω.

Ὀλικῶς ἀνατείνων, πρὸς τόν σοί ποθούμενον ψυχῆς τά ὄμματα, τούτου τήν ἀγίαν, ἐκ Παρθένου ἐκήρυξας σάρκωσιν, ἐπ' εὐεργεσίᾳ, τῆς γηγενῶν φθαρτῆς οὐσίας, γενομένην σοφέ Ἀναστάσιε.

Σωτηρίας τόν λόγον, καί τῆς εὐσεβείας ἐν σοί τήν λαμπρότητα, οἱ υἱοί τοῦ σκότους, μηδαμῶς ἐνεγκόντες μακάριε, ἐν εἰρικτῇ καθεῖρξαν, σέ τόν ἐλπίδι τε καί πίστει, καί ἀγάπῃ τῇ θείᾳ τρεφόμενον.

Εὐφροσύνην καί δόξαν, τοὺς ὄνειδισμούς ἡγήσω Ἀναστάσιε, καί τὰς παροινίας, καί πολλῶν παθημάτων τήν ἄθλησιν, ὑπέρ τῆς ἀγάπης, τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκί παθόντος, καί θανάτῳ ζωῆν ἡμῖν βλύσαντος.

Θεοτοκίον.

Κοσμικῶν με σκανδάλων, καί βιοτικῶν ^{ΜΕ}θορυβῶν ὑπέρτερον, φύλαττε Παρθένε, καί τόν νοῦν μου ἐνύψωσον δέομαι, ἐκ πολυσχιδίας, καί χαμαιζήλου προσπαθείας, πρὸς ἀγάπης Θεοῦ τήν ἀκρῶρειαν.

Καταβασία. Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς...

ῥοδὴ στ. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Γενναίως τοὺς ραβδισμοὺς, ὡς ἄλλου πάσχοντος ἔφερεις, πρὸς δόξαν ἀποσκοπῶν, τὴν διαιωολίζουσαν, ἧς μέτοχος γέγονας, ὡς καλῶς ἀθλήσας, Ἀναστάσιε πολὺάθλε.

Ἐκλάμπας ὡσπερ ἀστήρ, ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασι, τὴν πλάνην τὴν τῶν Περσῶν, ἀθλήσεως σκάμμασιν, ἡμαύρωσας ἔνδοξε· νῦν δὲ τῶν θαυμάτων, διαλάμπεις τοῖς χαρίσμασι.

Ρημάτων ἀκηκῶς, τῶν ἐν ἀθλήσει καμάτων σου, ἐπλήσθη πάσης χαρᾶς, ὁ θεῖος ἡγέτης σου, καὶ θεὸν ἐδόξασε, τὸν σοὶ παρασχόντα, Ἀναστάσιε τὴν δύναμιν.

Θεοτοκίον.

Ἀγίαςόν μου τὸν νοῦν, καὶ τὴν ψυχὴν μου καθάρισον, καὶ πᾶσαν μου τὴν ζωὴν, κυβέρνησον Ἀχραντε, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα, ὡς ἂν τῆς ἀδύτου, ἐπιτύχω ἐπιλάμψεως.

Καταβασία. Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς...

Κοντάκιον. Ἦχος δ. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν ἀσκήσει πρότερον ἐνδιαπρέφας, καρτερῶς διήνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὴν ὁδόν· ὅθεν ἀξίως δεδόξασαι, Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε.

Ὁ Οἶκος.

Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρῶν, εὐθύτητι καρδίας, ἐκλάμπουσαν περιφανῶς, ἐν τῇ πατρίδι σου σοφέ, τοῦ Σταυρωθέντος δι' ἡμᾶς, τὴν θεϊαν εὐσπλαγχνίαν, ὅλος κατηύγασαι τὸν νοῦν, τῇ τούτου φωταυγείᾳ· ὅθεν πῖσται καὶ σπουδῆ, αὐτῷ ἀκολουθήσας, περιφανείας κοσμικῆς, ἀπέρριψας τὸν ὄγκον· ἔνθεν ἐν ἀσκήσει, δι' ἐναρέτων ἔργων στομωθεὶς, τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτύριον, νομίμως ἀνεδέξω, πυρσολατρῶν τὴν πλάνην καταισχύνας, Ὁσιομάρτυς Χριστοῦ Ἀναστάσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος

Ἄναστασιου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι. Ἄναστάσιος ἐν τραχήλῳ τὸν βρόχον,

ὧς λαμπρὸν ὄρμον ὠραίζεται φέρων.

Εἰκάδι δευτέρῃ Ἄναστάσιος βρόχον ἔτλη.

Παῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Συνδόντας Ἀγγέλους σοι, λευκοφοροῦντας καὶ ἑξαστράπτοντας, ἐν εἰρικτῇ θεοφόρε, ἑωρακῶς Ἑβραῖος ἐθαύμαζε· σὺ γὰρ ἑβδὰς σὺν τούτοις γηθόμενος· Εὐλογητός ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰδόντες εὐφράνθησαν, οἱ εὐσεβοῦντές σε Ἄναστάσιε, μέσον αὐτῶν ἐστῶτα, καὶ τοῦ Κυρίου τὰ θεῖα στίγματα, ἐν τῇ σαρκί σου βαστάζοντα ἔνδοξε· μεθ' ὧν Χριστὸν τὸν Θεόν, ἐνθάως ὑμνησας.

Μὴ πτήξας τὸ φρύαγμα, τοῦ παρανόμου παμμάκαρ ἄνακτος, εὐσθενεῖ παρρησίᾳ, καὶ ἀπτοήτῳ χαίρων φρονήματι, ὡς Βασιλέα τῶν ὅλων ἐκήρυξας, τὸν ζωοδότην Χριστόν, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Θεοτοκίον.

Ὁ θρόνος ὁ πάγχρυσος, τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλέων Χριστοῦ, θεοτόκε Παρθένε, ἀπὸ τοῦ ρύπου παθῶν με ἔγειρον, ὡς ἂν σωζόμενος μέλπῳ τῇ δόξῃ σου· Χαῖρε λυχνία χρυσοῦ, τοῦ αἵδίου φωτός.

Καταβασία. Σέ τὸν ἐν πυρί δροσίσαντα...

ᾠδὴ η. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐπομονὴν πανθαύμαστον, καὶ στερρότητα ἄτρεπτον, ἐν τῇ σῇ ἀθλήσει Μάρτυς ἐπιδέδειξαι· δεινῶς γὰρ τυπτόμενος, καὶ ράβδοις συντριβόμενος, ἔστης ἀρραγῆς, τῷ Ἀθλοθέτῃ κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικὴν τὴν ἔνστασιν, εὐκλεές τὸ παράστημα, ἔχων τὴν

ἀπάτην πᾶσαν ἐθριάμβευσας· σαρκὸς τὰς στρεβλώσεις γάρ, τοὺς αἰκισμοὺς τὰς μᾶστιγας, καὶ τοὺς τανυσμούς, τοὺς χαλεποὺς καρτερήσας, λαμπρῶς ἐθαυμαστώθης, καὶ τῆς νίκης τὰ γέρα, ἀπέιληφας θεόθεν, σοφέ Ὁσιομάρτυς.

Ὁλοσχερῶς νικῶμενος, ὁ παράνομος τύραννος, τῆ σῆ καρτερίᾳ Μάρτυς Ἀναστάσιε, χειρὸς ἀπηώρησεν, ἐκ τῆς μιᾶς σε ἔνδοξε, καὶ ἐκ τοῦ ποδός, λίθον ἐξήρτησε μέγαν, ἀλλ' ὅμως κατησχύνθη· σὺ γάρ Χριστόν ἀνύμνεις, τόν σέ ἐνισχυκίότα, ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσι.

θεοτοκίον.

Ναμάτων θείων πέλαγος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας χειμάρρους γλυκύρειθρος, ὑπάρχουσα Πάναγνε, ροαῖς τῆς σῆς χρηστότητος, τὴν ρερυπωμένην, τῆ κακίᾳ ψυχὴν μου, ἀπόπλυνον καὶ δεῖξον, καθαρὰν καὶ ἀξίαν, Παρθένε θεοτόκε, τῆς ἄνω βασιλείας.

Καταβασίᾳ. Ἀστέκτω πυρὶ ἐνωθέντες...

Ῥοδὴ θ: Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀνύσας τοὺς ἀγῶνας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ δοξάσας Χριστόν ἐν τοῖς ἄθλοις σου, καὶ νικητῆς, ἀποδεδειγμένος θεοειδῆς, στερρῶς τόν βρόχον ἤνεγκας, καὶ τὴν ἐκτομὴν σου τῆς κεφαλῆς· καὶ νῦν ἐν οὐρανίοις, ἐσηήνωσας θαλάμοις, Ὁσιομάρτυς Ἀναστάσιε.

Χορεῖαις τῶν Ὁσίων καὶ Ἀθλητῶν, ἀριθμούμενος καὶ συνηδόμενος, καὶ τοῦ φωτός, τοῦ τριλαμπεστάτου τὰς ἀστράπας, θεουργικῶς δεχόμενος, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον καθορᾶς, Χριστόν ὅπως ἐπόθεις, ὄν ἔλεων ἐργάζου, τοῖς σέ τιμῶσιν Ἀγαστιάσιε.

Ὁ βίος σου θεόφρον θεοπρεπῆς, ἡ δέ σὴ μαρτυρία ὑπέρλαμπρος· ὅθεν Χριστός, κρήνην σε θαυμάτων τοῖς ἐπὶ γῆς, ὡς ἀγαθὸς ἀνέδειξε, παύοντα νοσήματα χαλεπά· ἀλλὰ μετ' εὐμενείας, τόν ὕμνον μου προσδέχου, καὶ βοηθός μοι ἔσο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Ἰφάνασα τῷ πάντων Δημιουργῷ, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων τό ἔνδυμα, τό τῆς σαρκός, Κόρη ἱστοουργία ὑπερφυεῖ, γυμνόν με ὄντα ἔνδυσσον, τήν τῆς μετανοίας περιβολήν, ὡς ἄν τοῦ οὐρανόου, νυμφῶνος ἐπιτύχω, ὃ καταφεύγων σοι Πανάμωμε.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...

Καταβασία.

Ἐν νόμῳ σκιᾶ καί γράμματι...

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐν ἄνθραξιν ἀσκητικοῖς, σεαυτόν ἐκκαθάρας, πρός Ἀθλητῶν τά σκῆματα, ἀνδριῶς ἀπεδύσω, καί τῶν Περσῶν τήν ἀπάτην, ἐν Χριστῷ κατήσχυνας, ἀθλήσας ἀνδρειφρόνως· ὄθεν στέφανον διπλοῦν, Ἀναστάσιε σοφέ, παρά Θεοῦ ἐκομίσω.

Ἐτερον.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τῶν Μοναστῶν τό στήριγμα, καί τῶν Μαρτύρων ἔρεισμα, τῶν Ὀρθοδόξων τό κλέος, καί γόνον τόν τῆς Περσίας, τόν μέγαν Ἀναστάσιον, πιστῶς πιστοὶ τιμήσωμεν, ἐν ὕμνοις καί αἰνέσωμεν, συμφώνως ὅπως προστάτην, καί ῥύστην ἔχομεν πάντες.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Μητρόθεε, τό μέγα περιήχημα, τῶν Ἀποστόλων Μαρτύρων, καί Προφητῶν καί Ὁσίων, τόν σόν Υἱόν καί Κύριον, ἰλέωσαι τοῖς δούλοις σου, ἡμῖν Θεογεννήτρια, ὅταν καθίσῃ τοῦ κρῖναι, τὰ κατ' ἀξίαν ἐκάστῳ.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Χαίροις Ἀθλητῶν τὸ καύχημα, καὶ τῶν Ὀσίων φωστήρ· χαίροις ὦ Ἀναστάσιε, Μοναστῶν ἐδραίωμα, καὶ Μαρτύρων ἀγλαΐσμα. Πνεύματος θείου, οἶκος γενόμενος, εὖρες τὸ τέλος μακαριώτατον ὦ τῆς ἐδραίας σου, καὶ βεβαίας πίστεως, δι' ἧς Θεοῦ, ἔτυχες θεούμενος Μάρτυς πολύαθλε!

Ὀσιομάρτυς πανόλβιε, ἐκ τῆς Περσίας φωστήρ, φωταυγῆς ἀνατέταλκας, τῶν χαρίτων λάμπησι, τὴν ὑφήλιον ἀπασαν, καταφωτίζων, Πάτερ θεόσοφε, τῶν σῶν θαυμάτων θείοις πύρσεύμασιν· ὦ Ἀναστάσιε, Μοναστῶν στερέωμα καὶ Ἀθλητῶν, καὶ Ὀσίων ἔρεισμα θεομακάριστε.

Τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθήσας στερῶως, ἐβδελύξω θρησκείαν Περσῶν, σὸν πατέρα μάγον Βάβ, καὶ μαγεΐαν πανεύφημε, καὶ ἀπειλάς τε, οὐκ ἐδειλίασας, πρὸς Χριστὸν ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα, ὦ Ἀναστάσιε· διὸ Μάρτυς γέγονας, τοῦ Ἰησοῦ, ὃν νῦν παριστάμενος ἡμῶν μνημόνευε.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! τοῦ Σταυροῦ ἡ ἰσχὺς, ἐν Περσίδι ἐκλάμψασα, κηρύττει λαμπροφανῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν Ἀνάστασιν, ὃν σταυρόν φέρων, ὁ Ἀναστάσιος, τὸ τῶν Περσῶν τὸ σκότος ἐμίσησε, καὶ φέγγος πίστεως, ἐν ψυχῇ ἐδέξατο, δι' ἣν ἀθλῶν, λόγοις τε καὶ πράξεσι θεὸν ἐδόξασε.

ΤΟΥ ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ.

Δόξα. Ἦχος πλ. αΐ.

Ὅσιε Πάτερ νικητῆς Μήδων καὶ Χαλδαίων, γεγονός τῶν νοητῶν, πᾶσαν Βαβυλῶνος πλάνην καθελὼν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· οὐ τῷ πόθῳ τῶν ἡδονῶν ἐθέλχθης, οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας. Διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, βραβείοις σε νικητικοῖς ἐστεφάνωσεν· ὅθεν σὺν Ἀγγέλοις Ἀναστάσιε, τὸν Κύριον ἰκέτευε αἰτούμενος εἰρήνην, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι...

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, ᾠδὴ γ' καὶ ε'. Ἀπόστολον ζῆτει Σεπτεμβρίου δύο. Εὐαγγέλιον δὲ τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...
Μεγαλυνάριον.

Τιμόθεον Παύλου τὸν μαθητὴν, καὶ τὸν ἐν ἀσκήσει, Ἀναστάσιον ἀθλητὴν, τὸν ἐκ τῆς Περσίας, πιστοὶ αὐτοὺς συμφώνως, ὡς Μάρτυρας γενναίους, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

Τὸν Ὁσιομάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, τὸν ἐκ τῆς Περσίας, ἀπαστράψαντα μυστικῶς, ἀρετῶν ἀσκήσει, καὶ ἄθλοις μαρτυρίου, τὸν θεῖον Ἀναστάσιον, μακαρίσωμεν.

Ἔτερον, ἀμφοτέρων.

Παύλου ἐχρημάτισας Μαθητῆς, Τιμόθεε μάκαρ, ὡς Ἀπόστολος εὐκλεῆς· θείων δὲ χαρίτων, ἐπλήσθης ἐναθλήσας, Χριστοῦ Ὁσιομάρτυς, ὦ Ἀναστάσιε.

